Tore Strindberg. Relief i Engelbrektskyrkan i Stockholm.

DEN HELIGA NATTEN

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:r 10. Årg. 8. December 1937

Julbön

Käre, himmelske Fader, välsigna denna julhögtid. Du uppenbarade din kärlek, då du sände din Son i världen, för att han skulle giva oss frid i våra hjärtan. Så har du ock velat låta mig fira denna julhögtid. Öppna mitt hjärta, så att jag må rätt kunna mottaga din stora julgåva. Jag är fattig, men min Frälsare rik. Giv mig nåd till att i tron glädjas över honom. Tag bort från mig allt, som vill hindra och störa min julglädje. Gör mitt samvete rent från synden. Tag bort all otro och allt tvivel. Uppfyll mitt mörka hjärta med ditt ljus och din frid. Gör min tro stark. Hjälp och välsigna alla dem, som tillbedja dig. Giv nåd till att rätt fira denna julhögtid. Hjälp oss alla att med ord och gärning tacka och lova dig genom Jesus Kristus, vår Frälsare. Amen.

Nyårsbön

Käre, himmelske Fader! Du har bevarat mig under det år, som nu gått, med stor godhet och barmhärtighet. Därför vill jag tacka dig. Jag har dagligen syndat emot dig på mångahanda sätt. Men förlåt mig allt, käre Herre Gud. Hjälp mig börja och sluta varje dag på det nya året i Jesu namn. Mitt liv är i dina händer. Du vet om det blir långt eller kort. Hjälp mig att tacka dig i medgång och lycka. Var min hjälp i mörker och frestelse. Och om i år min dödsdag kommer, låt mig då få insomna i din frid. Var du, Herre, mitt stöd i liv och död. Amen.

Hur Mats fick en verklig julglädje.

Mats och Henrik voro klasskamrater och goda vänner hela skoltiden på dövstumskolan. De trivdes så bra tillsammans, ehuru de egentligen voro mycket olika varandra. De andra kamraterna tyckte inte riktigt om Henrik. Somliga ansågo, att han var högfärdig; andra att han var opålitlig. Men det ville Mats icke tro på. Nog var det litet underligt en gång, då en del pengar försvann från lärarens bord. Alla trodde, att Henrik hade stulit dem. Och Mats blev litet orolig, då han tänkte på, att Henrik hade bjudit honom på kakor samma dag som pengarna försvunnit. Men så hade han frågat Henrik, varifrån han fått pengarna, och Henrik hade svarat, att han fått dem av sin tant. Mats tvivlade icke på, att det var sant, och försvarade Henrik bland kamraterna.

Så blevo de konfirmerade. Mats kände stor saknad efter vännen, då de måste skiljas. Mats måste resa hem och gå i skomakarlära, ty han bodde långt ute på landet, men Henrik skulle stanna i huvudstaden. Mats hade nog också helst velat stanna kvar där, men det gick nu inte att ändra. Det skulle nog dröja mycket länge, innan de kunde träffas. Det var inte så lätt att resa då för tiden, som det är nu.

Mats kom i lära hos en hörande mästare. Det var en duktig man och allt gick bra. Mästaren och hans hustru kände litet till handalfabetet och teckenspråket så det gick rätt bra att reda sig. Men några andra dövstumma fanns icke i den närmaste trakten, och på den tiden förekom aldrig några gudstjänster för dövstumma, så att han kunde träffa några. Så gick det ett helt år, innan Mats råkade någon annan dövstum, och detta tillfälle blev avgörande för hans liv.

Han var inne i staden i ett ärende och träffade plötsligt två dövstumma på gatan. De voro en fem, sex år äldre än han, men de hade varit samtidigt på dövstumskolan. De kom genast i samspråk och hade ju mycket att tala om — lärarna och kamraterna och mycket annat. Till slut följde Mats med till deras hem där i staden. Han blev bjuden på mat, och då de den dagen fått sin avlöning, tyckte de, att de skulle ut och roa sig litet på kvällen. Så kom de till en sommarteater och därefter till en restaurant i närheten, och den ene av de två dövstumma beställde in sprit. Det hade Mats aldrig smakat förr. Det rev nog litet i halsen på honom, men då de andra kunde dricka, så kunde väl han också. Men riktigt väl till mods kände han sig inte.

Han var från ett gudfruktigt hem, och det han på dövstumskolan hade lärt om Gud, det hade han tagit på djupaste allvar. Han ville gärna vara Guds barn och göra det, som var rätt. Men nu i kväll, då han satt och drack, var det liksom en stämma inne i honom som sade, att detta var inte som det skulle vara. Men att gå sin väg tyckte han inte heller, han hade lust till. Det var ju rätt trevligt alltsammans.

Och när han druckit ett par glas till hade alla betänkligheter försvunnit. De två andra berättade historier, och de roade sig storartat.

Så hade det kommit ett par damer dit in. De voro hörande, men den ene av de dövstumma kände dem, för han vinkade till dem, och de satte sig vid deras bord. De kunde litet handalfabet och så skrattade de hela tiden. De fick

också sina glas. Den ena satte sig bredvid Mats och skämtade med honom och klappade honom på kinden och sade, att han var ganska söt. Det hela gick runt för honom. Han kunde inte hålla reda på sina tankar. Men roligt var det, och han skrattade nästan hela tiden.

Till sist frågade flickorna, om de inte ville följa med dem hem. Och så gick de ut på gatan. Mats följde med. Därute var det svalt och skönt. Den ena flickan stack sin arm under hans. Men allt eftersom de gick, började det liksom klarna i Mats hjärna.

Inne i staden på en mörk gata hände det plötsligt något, som Mats icke glömde i hela sitt liv. Då hans hjärna klarnade, hade det kommit så underliga tankar fram hos honom. Vad var nu detta? En främmande flicka under armen? Vad skulle mor säga, om hon sett det? Vad var det läraren hade sagt om det sjätte budet? Om han ändå vore långt borta från alltsammans! Och då han stirrade in i mörkret längs husraden, så var det som han alldeles tydligt där inne i mörkret hade sett Jesu ansikte. Det lyste i mörkret med så bedrövade ögon. Men om ett ögonblick var det försvunnet. Hur det hela skulle förklaras tänkte han inte på. Men nu visste han, att han icke ville vara med längre. Och plötsligt stannade han och sade: »Jag skall gå hem». Och innan de andra hämtat sig från sin förvåning, hade han gjort helt om så fort han kunde. Och så sprang han ut från staden, ut på vägen, sprang och sprang tills han måste stanna och vila sig mot ett träd. Och där stod han länge. Ruset hade blåst bort. Han såg hela kvällen för sig, hur han hade stått vid avgrundens brant och endast blivit räddad såsom genom ett underverk. Och så grät han som ett barn. —

Efter den dagen höll sig Mats borta från staden. Och när han måste dit, gick han en lång omväg för att slippa träffa de dövstumma. Han blev nog litet inbunden och brydde sig mycket litet om andra människor. På söndagen gick han oftast till sina föräldrar en mil därifrån. Han följde gärna med dem i kyrkan, trots att han ingenting förstod av gudstjänsten. Men det var så gott att sitta där stilla i Guds hus. Sin upplevelse i staden talade han aldrig om för någon människa.

Några år senare dog hans mästare, och Mats övertog hans affär. Han var duktig och fick många kunder, så han blev så småningom en välbärgad man.

De dövstumma hade nu fått sin egen präst, och ett par gånger om året var det gudstjänst i staden. Då var Mats alltid med, och det var en stor glädje för honom, både att få höra Guds ord och att träffa andra dövstumma. De där två, som han förut träffat, hade flyttat från staden, och det var en lättnad för honom. Till sist träffade han också en ung flicka, som han började hålla av, och då även hon tyckte om honom, gifte de sig kort därefter och fingo ett trevligt hem. Gladare och lyckligare par än de två fick man leta efter.

— — —

Det var en julafton några år fram. Hos Mats hade de tänt julgranen redan vid 5-tiden, för barnen voro ännu små, och Mats ville att de skulle gå tidigt i säng. Nu vid 8-tiden satt Mats och hans hustru tillsammans i det trevna hemmet. Mats hade läst en liten predikan, som stod i tidningen, och den hade gjort ett visst intryck på honom. Den handlade om julglädjen, den eviga glädjen över Frälsarens födelse. Tidningen hade han lagt ifrån sig och lät tummarna snurra runt om var-

(Forts. å sid. 81.)

JULEN 1937

DEN signade dag, den signade tid
var morgon jag många betänka,
då nådenes sol så härlig och blid
rann upp för all världen att blänka
och herdarna hörde Guds änglar i skyn,
som sjöngo, att dagen var kommen.

Ack, saliga dag, ej uppenbar
för världens fåfängliga trälar!
Du strålar så skön, du lyser så klar
för fromma och menlösa själar,
för enfaldens öga och oskuldens tro
nu och förutan all ände.

Om än varje träd och gräs på vår mark
fått stämma och talande tunga,
om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark,
som änglarnas röst kunde sjunga,
förmådde de aldrig tillfyllest Guds Son,
vår Frälsare Jesus, lova.

Sv. Ps. 424.

STÅ UPP, VAR LJUS!

En julaftonsbetraktelse.

Av Pastor TORD STRÖM, Stockholm.

Jes. 60: 1: *Stå upp, var ljus, ty ditt ljus kommer och Herrens härlighet går upp över dig.*

NÄR KUNGEN kommer in i en sal, resa sig alla och lägga bort vad de ha för händer. Därmed hylla de honom och visa att de stå till hans tjänst. När Herren Gud kommer oss nära i julens högtid, böra vi alla känna det så, som om till oss ljöde ett heligt: giv akt! Nu är det fråga om att låta allt smått och orent, allt vardagstrångt och futtigt falla. Nu måste vi räta på oss, släppa omsorgerna, men också den blaserade likgiltigheten inför livet och träda fram i ljuset från krubban, där barnet vilar i all sin ljuva renhet. Här är dock något, som är värt att stå i giv akt inför. Varje litet barn vi stanna inför väcker hos oss en känsla av ömhet och helgd. Du vet att det bär emot att inför ett troskyldigt barns ögon göra det som är fult och orätt. Inför Jesusbarnet, som är det heligaste och bästa barn, som någonsin fötts på jorden, vaknar i oss en längtan att stå upp och komma långt bort från allt som är lågt och tarvligt, allt som är hårt och kärlekslöst. Hör du inte hur det i Betlehemsängden ljuder en himmelsk stämma: »Bliv god och glad — god, som Gud är god, och glad, som barnet i julekväll.» Blott den som reser sig och står upp från sina dåliga vanor kan också bli glad.

VAR LJUS, ropar profeten. Det blir tung och livsförstörande luft omkring de vrånga och ständigt klagande människorna. Den bästa julklapp du kan ge din omgivning är att låta ditt ansikte lysa av vänlighet. Varför ha vi så svårt att vara goda och glada? Av det enda skälet att vi

äro för mycket upptagna av oss själva. Lär av Honom, som föddes i Betlehem, att hemligheten i att bli god och glad ligger däri att vi glömma oss själva, få i Gud och Hans vilja och rike en ny medelpunkt för hela vårt liv och alla våra tankar. Men hur skola vi komma därhän? Svaret lyder: »Ditt ljus kommer.» Den människa, som känner sig svag och bunden men längtar efter styrka och frihet, mötes av ett ljus, som kommer, av en andlig makt utifrån, av en Frälsare, som kan det vi inte kunna. Därför, viktigare än att vi lyssna till förmaningar är att vi stanna inför ordet: »Ditt ljus, din Frälsare Kristus kommer», ty däri ligger hjälpen, som vi alla behöva.

JESUSBARNET ÄR FÖTT, det barn, om vilket vi i julens tid sjunga

»Och vore ej det barnet fött,
förtappat vore då allt kött.»

Ja, vart skulle vi då ha vänt oss med vår längtan? Det är förtappelse att ropa ut i tomma rymden efter det oupphinneliga. Men nu är det inte så. Jesus har kommit, och därför sjunga vi i juletid ut vår glädje över vad den en gång i Judaland födde Frälsaren berett sin arma mänsklighet: möjlighet att komma ut ur självisk hetens trollkrets, frid i samvetet, förlåtelse för synd, kraft att leva och att bära bördor och till sist en evig salighet. Kom Honom nära, så att Hans härlighet går upp över dig! Den går upp över var och en som tar sin kristendom på allvar och överlåter sig till Gud. Härligheten består inte däri att vi bli kvitt alla synder, men däri att vi få erfara Guds kärlek trots synderna, icke däri att vi frias från svaghet, men däri att Herren är vår styrka mitt i svagheten, icke däri att vi förskonas från lidanden, men däri att vi kunna glädjas under tårar, icke däri att vi undgå döden, men däri att vi vakna ur den till evig julfröjd. — Herre, låt Din härlighet bli vår! Hör denna Din kyrkas julbön! Amen.

VID ÅRSSKIFTET

1937—1938

BARMHÄRTIG OCH NÅDIG är Herren,
långmodig och stor i mildhet.
Han går icke ständigt till rätta
och behåller ej vrede evinnerligen.
Han handlar icke med oss efter våra synder
och vedergäller oss icke efter våra missgärningar.
Såsom en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren
över dem som frukta honom.

Ur Davids Psalm 103.

JESU NAMN bevara skall
i en farlig värld
mina fötter ifrån fall,
hjärtat ifrån flärd:
Ty han är den
som på helighetens stig
vill och kan ledsaga mig
till himmelen.

Jesu namn besluta skall
livets kval och strid,
när min prövodag är all
och jag far i frid:
Ty han är den
som avplanat all min skuld
och mig möter evigt huld
i himmelen.

Sv. Ps. 65.

O HERRE GUD, du som är deras styrka, som åkalla dig. På detta årets första dag kommer jag till dig och beder: Upplys mitt hjärta genom din helige Ande, så att jag under detta nya år må föra ett lugnt och stilla leverne och med din helige Andes hjälp bliva ditt lydiga barn, till dess du låter mig genom Jesus Kristus bliva evigt salig. Amen.

LÅT din Ande mig ledsaga
alltid på de frommas stig!

JULHÄLSNING

FRÅN SVENSKA KYRKANS DIAKONISTYRELSE
STOCKHOLM.

(*Forts. fr. sid. 76.*)
andra. Det gjorde han alltid, när han riktigt ville tänka på något.

»Vad är det du tänker på?» frågade hans hustru.

Mats svarade inte genast. Han ville gärna tala om det, men det var inte så lätt att finna de rätta orden.

»Jo», sade han till sist, »det är predikan i tidningen. Där står, att den sanna julglädjen är glädjen över Jesus, och det är nog riktigt. Men jag tycker, att jag själv i grund och botten icke är vidare glad över Jesus. Ja, jag vet nog, att han är vår Frälsare, och att det är bra, att han har kommit. Men det är ändå inte det, som jag i dag har varit glad över. Det har varit julgranen och barnen och vårt hem och julmaten, men över Jesu födelse har jag egentligen inte glatt mig. Det är nog något, som inte är riktigt.»

»Ja», sade hustrun — hon var nu inte sådan, att hon tänkte så djupt över något, trots att hon annars var duktig — »det är det nog.»

»Jo», fortsatte Mats, »om vi tänker oss, att Jesus inte blivit född, skulle vi vara mindre glada i jul för det?»

»Nej, vad är det för prat, Mats!» skrattade hans hustru, »för om Jesus inte hade fötts, så vore det väl ingen jul!»

»Nej», måste Mats medge, »men det är ändå något i det jag sade.»

Och tummarna fortsatte att snurra runt, ty det hade plötsligt blivit klart för Mats, att den sanna julglädjen hade han ändå inte riktigt haft. Han var nog en gudfruktig man, och han trodde på Jesus, men skulle han vara riktigt ärlig, så tyckte han nog, att han gott kunde undvara honom. Han menade, att han hade själv skapat sin lycka genom arbetsamhet. Och han var inte ens rädd för Guds dom, för han hade ju alltid gärna velat gå på Guds vägar och var för övrigt en god och hygglig man, det var ju alla ense om. Han kunde nog undvara Jesus. Det var nog riktigt, att den sanna julglädjen kände han inte mycket av, men hur det nu hängde samman, det kunde han inte bli riktigt klok på. Och så lät han tummarna snurra.

Så knackade någon på dörren. Mats hörde det ju inte, utan först då dörren öppnades, märkte han den kalla blåsten utifrån och vände sig om.

I dörren stod en ynklig varelse, en lång, mager man, märkt av sjukdom och utsvävningar, klädd i en trasig sommarrock. Näsan var blå av köld och ögonen stirrade slött.

Han sade ingenting utan räckte fram ett papper. Där stod: »Jag är dövstum och arbetslös. Var vänlig och hjälp mig litet.»

Mats såg på mannen. Han trodde icke sina ögon. Plötsligt sade han: »Henrik, är det verkligen du?» Ja, det var Henrik, hans gamla kamrat från dövstumskolan. — I Henriks ögon tändes liksom ett svagt ljus. »Är du dövstum?» — »Ja, känner du inte igen mig?» — Den andre såg länge på honom och skakade på huvudet. — »Henrik, känner du verkligen inte igen mig.» — »Mats! Jo, Förlåt att jag glömt dig, men det är ju så många år sedan vi sist såg varandra.» — »Ja, kom in och sätt dig», sade Mats vänligt. Men han visste inte riktigt, om han var glad åt detta besök.

Detta var ju icke den Henrik, han en gång känt. Det var ju inte svårt att se, att det gått olyckligt för honom, men en gammal skolkamrat och god vän måste han ju försöka hjälpa litet.

Så fick Henrik sätta sig till bords och blev utfrågad. Inte var det någon rolig historia, han hade att berätta. Inte var det allt Hen-

riks skuld. Det var andra, som hade förlett honom till superi och dåligheter, och hans mästare hade bedragit honom, och därför hade det gått på tok. Nu reste han som agent i vykort, men det gick dåligt.

Mats hustru kom in och blev presenterad, men hon såg inte vidare förtjust ut. Så fick Henrik kaffe och han fick också veta, att det var julafton. Det hade han glömt. Henrik försökte så småningom vara lustig och säga kvickheter, men det gick inte vidare bra. Mats blev alltmera allvarlig, och hans hustru var tämligen tyst.

Naturligtvis måste Henrik stanna hos dem på natten. Innan han lade sig, frågade han försiktigt, om inte Mats ville bjuda honom på en liten snaps att sova på. Men Mats svarade, att brännvin fanns inte i deras hus.

När Mats kom tillbaka till sin hustru, ville han inte gå till sängs. Han började berätta om Henrik, vilken trevlig pojke han hade varit och en så god kamrat. Men sedan blev han tyst. Till sist sade han: »Du kommer ihåg, vad jag förut sade om den sanna julglädjen. Vet du vad jag tror? Jag tror, att Gud sände honom hit i kväll, för att han skulle lära mig att få den. För när han satt och berättade, hur det gått utför med honom, så var det liksom jag hörde för mig själv, hur det skulle ha gått med mig, om inte Jesus hjälpt mig. Det har jag inte riktigt förstått förr. Hade Jesus inte hjälpt mig, så hade det gått med mig på samma sätt, det är så säkert, som jag sitter här. Och nu skall jag berätta för dig det jag aldrig har sagt för någon människa.»

Och så berättade han om den där natten, då han hade sett Jesus. Och så slutade han: »Ja, nu har jag julglädjen, och jag tackar Gud, att han gav oss Jesus. Att jag har ett gott hem, att jag är en lycklig man, därtill har Jesus hjälpt mig. Han har frälst mig från det onda. Nu vet jag, att det inte är jag själv, ty av min egen kraft skulle jag inte blivit ett dugg bättre än Henrik. Därför Gud ske lov, att Jesus blev född. »

På juldagsmorgonen, då Mats kom in i Henriks kammare, var sängen tom. Henrik hade gått utan att säga farväl. Och en tvåkrona, som hade legat på byrån, var försvunnen den med. Mats frågade efter honom i staden. Men ingen hade sett honom. Han fick aldrig veta, vart Henrik tagit vägen.

Efter Johs J. i Smaablade for dövstumme.

En God Jul

och

Ett Gott Nytt År

tillönskas

alla Kyrkobladets läsare av

C.-Å. ARESKOG

H. BERGFELT

S. G. SVENFORS

Plan för daglig bibelläsning.

Julafton. Hebr. 1: 1-5. Gud talar till oss genom Jesus Kristus.
Juldagen. Luk. 2: 1-14. *I dag har en Frälsare blivit född åt eder!*
Annandag Jul. 26 dec. *Guds Son är kommen till jorden.* Luk. 2: 15-20.
M. Gal. 4: 1-7. Du är arvinge till Guds rike.
T. Luk. 2: 25-32. Mina ögon hava sett din frälsning.
O. Joh. 1: 14. Vi sågo Jesu härlighet.
T. Joh. 1: 12-13. Alla som taga emot Jesus äro Guds barn.
F. Nyårsafton. Hebr. 13: 8. Jesus är densamme i går, i dag och i evighet.
Nyårsdagen. *Låt Gud få leda dig under det nya året!* Luk. 2: 21.

Sönd. e. Nyår. 2 jan. *Jesu dop.* Matt. 3: 13-17.
M. Joh. 1: 16-18. Jesus har kungjort för oss, vad Gud är.
T. Luk. 13: 6-9. Har Gud sett frukt hos dig?
O. Gal. 3: 26—29. Alla ären I Guds barn genom tron på Jesus Kristus.
Trettondedag Jul. *De vise männen tillbådo Jesus.* Matt. 2: 1-12.
F. Matt. 4: 13-17. Gören bättring, ty himmelriket är nära!
L. Fil. 2: 9-11. Alla tungor skola bekänna, att Jesus är Herre.

1 Sönd. e. Trettondedagen. 9 jan. *Tänk på Gud i din ungdom!* Luk. 2: 41-52.
M. Mark. 10: 13-16. Jesus säger: Låten barnen komma till mig!
T. Joh. 7: 14-18. Jesus fick sin lärdom från Gud.
O. 2 Tim. 2: 8-13. Tänk på Jesus Kristus!
T. 1 Tim. 6: 12-16. Kämpa trons goda kamp!
F. Rom. 1: 13-17. Jag blyges icke vid evangelium.
L. 1 Kor. 16: 13-14. Varen manliga, varen starka!

2 Sönd. e. Trettondedagen. 16 jan. *Jesus i hemmet.* Joh. 2: 1-11.
M. Luk. 19: 1-10. Jesus säger: I dag vill jag gästa i ditt hus.
T. Joh. 4: 5-26. Jag är Messias.
O. Rom. 12: 9-10. Avsky det onda och håll fast vid det goda!
T. Rom. 12: 11-12. Tjäna Herren!
F. Ef. 2: 8-10. Vi äro skapade till att göra goda gärningar.
L. 1 Petr. 1: 14-21. Var Guds lydiga barn!

3 Sönd. e. Trettondedagen. 23 jan. *Kristus kan och vill hjälpa dig.* Matt. 8: 1-13.
M. Joh. 4: 39 42. Vi veta, att Jesus är världens Frälsare.
T. Rom. 12: 21. Övervinn det onda!
O. Rom. 12: 16-18. Vedergäll icke ont med ont!
T. Matt. 21: 6. Gör såsom Jesus befaller!
F. Mark. 1: 21-35. Jesus botar sjuka.
L. 2 Kor. 1: 3-4. Lovad vare Gud, som tröstar oss i all vår nöd.

4 Sönd. e. Trettondedagen. 30 jan. *Öppna dina ögon för Kristi makt.* Matt. 8: 23-27.
M. Matt. 21: 18-22. Det är kraft i Jesu ord.
T. Matt. 14: 22-33. Sannerligen, han är Guds Son.
O. Rom. 13: 8-10. Älska varandra!
T. Hebr. 12: 1-3. Låt oss lägga bort synden!
F. 2 Tim. 1: 7-10. Gud gav oss en kraftens och kärlekens ande.
L. Joh. 17: 1-5. Kristus har fått makten över alla människor.

VIGDA.

Karl August Claesson och Hulda Ingegerd Vestlund, Frövifors Bruk, den 6 november.

Karl Erik Karlsson och Siri Dagmar Åkerberg, Stockholm, den 4 december.

Herren Gud, som har stiftat äktenskapet, give dem lycka och välsignelse till deras viktiga förening.

AVLIDNA.

Herman Vilhelm Andersson, Håbo-Tibble, Uppland, den 2 sept., 84 år.

Klas Arvid Millberg, Stockholm, den 22 nov., 83 år.

Det är gott att hoppas i stillhet på hjälp från Herren.

Klagovisorna 3: 26.

TILL DE DÖVSTUMMA I 1, 4 OCH 5 DISTRIKTEN.

Vill du att dövstumprästernas arbete och dövstumgudstjänsterna skola fortsätta i framtiden utan försämring?

Det vill säkert de allra flesta! Men glöm då inte, att sända in det brevkort, som förut utsänts, om du ej redan gjort det eller på annat sätt skrivit under.

Tänk på ditt stora ansvar i den viktiga saken.

Skriv ditt namn på kortet och sänd det *genast!*

Gudstjänster.

Första Distriktet.

DECEMBER.

L. 25. *Stockholm*, Dövstumföreningen kl. 7 fm. Julotta.
L. 25. *Stockholm*, Storkyrkan kl. 2.
S. 26. *Stockholm*, Gustav Vasa kyrka kl. 4,30. Obs. tiden! Se nedan.
T. 28. *Södertälje*, Förs.-hemmet kl. 3,30.

JANUARI 1938.

L. 1. *Stockholm*, Östermalmskyrkan kl. 2.
S. 2. *Norrköping*, Hedvigs kyrka kl. 12,15.
T. 6. *Stockholm*, Maria kyrka kl. 2.
L. 15. *Gnesta*, Folkskolan kl 1.
S. 16. *Nyköping*, S:t Nikolai kyrka kl. 12 30. (Föreläsning kl 10,30.)
L. 22. *Visby*, Förs.-huset kl. 7.
S 23. *Visby*, Domkyrkan kl. 2.
M. 24. *Klinte*, Präs'gården kl. 10 30.
T. 25. *Östergarn*, Präst gården kl. 11.
O. 26. *Stockholm*, Dövstumfören. kl. 8.

S. G. Svenfors.
Vesslevägen 7, Älsten. Tel. 25 43 31.

Stockholm. Efter gudstjänsten i Gustav Vasa kyrka Annandag jul anordnas i församlingssalen ett enkelt julsamkväm med kyrkkaffe.

Stockholm, Upplandsg. 7. Ljusbildsandakt den 26 jan. kl. 8: »Såningsmannen».

Konfirmanderna å Manilla åren 1929—1937 samlas å Sveav. 36 torsd. den 13 jan. kl. 7,30.

K. F. U. K., Brunnsg. 3, den 18 jan. kl. 7,30 D:r Lydia Wahlström: »Något om det nutida Spanien».

Södertälje, Förs.-hemmet den 28 dec. kl. 3,30. Kyrkliga Ungdomskretsen inbjuder till julfest.

Visby. Efter gudstjänsten den 16 jan. inbjuder Kyrkliga Ungdomskretsen till samkväm.

Fjärde Distriktet.

DECEMBER.

L. 25. *Göteborg*, Johanneskyrkan kl. 9.

JANUARI 1938.

L. 1. *Göteborg*, Johanneskyrkan kl. 4.
S. 2. *Alingsås*, Kyrkan kl. 3.
T. 6. *Borås*, Caroli kyrka kl. 2.
S. 9. *Tidaholm*, Förs.-hemmet kl. 11,30.
S. 9. *Falköping*, Kyrkan kl. 3.
S. 16. *Skara*, Förs.-hemmet kl. 11,30.
S. 16. *Skövde*, Kyrkan kl. 2 30.
S. 23. *Kungsbacka*, Kyrkan kl. 12.
S. 23. *Göteborg*, Johanneskyrkan kl. 4.
S. 30. *Uddevalla*, Förs.-salen kl. 11,15.
S. 30. *Vänersborg*, Kyrkan kl. 2,45.

Hilding Bergfelt,
Kungälv. Tel. 14.

Femte Distriktet.

DECEMBER.

L. 25. *Örebro*, N. Förs.-hemmet kl. 11.
L. 25. *Kumla*, Kyrkan kl. 1.

JANUARI 1938.

S. 9. *Kristinehamn.* Kyrkan kl. 13.
S. 16. *Hjulsjö*, Kyrkan kl. 13.
S. 23. *Kopparberg*, Kyrkan kl. 13,30. Nattvard.
S. 30. *Arvika*, Kyrkan kl. 13. Nattv.

FEBRUARI.

S. 6. *Örebro*, Dövstumskolan 9,30.
S. 6. *Örebro*, N. Förs.-hemmet kl. 11.

Carl-Åke Areskog,
Sturegatan 12, Örebro. Tel. 54 78.

Ärkestiftet.

JANUARI.

T. 4. *Håtuna*, Präs'gården kl. 11.
L. 29. *Bollnäs*, Kyrkan kl. 1.
L. 29. *Söderhamn*, Kyrkan kl. 4,30.
S. 30. *Hudiksvall*, Kyrkan kl. 12,30.
S. 30. *Gävle*, S:t Ansgars Hus kl. 6.

Gudstjänsterna förrättas av pastor *Svenfors.*

Föreläsningar.

Första Distriktet.

Stockholm, Upplandsg. 7, den 16 jan. kl. 7,30. Herr Johansson: »Från cell till människa».

Visby den 23 jan. efter gudstjänsten. Pastor Svenfors: »Brott och straff förr och nu». Ljusbilder.

Eskilstuna, Förs.-hemmet, den 6 jan. kl. 3. Fru Renner: »Hur vår hälsa är beroende av vår föda».

Motala, Blå Bandet, den 9 jan. kl. 4. Dövstumlärare Schyberg: »När djuren flytta».

Nyköping, den 16 jan. kl. 10,30. Herr Matthes: »Sjövägen till Indien och Amerikas upptäckt».

Femte Distriktet.

Arvika, Förs-hemmet, den 29 jan. kl. 17. Dövstumföreningens försäljning. Zommarin. Areskog.

Förs.-hemmet, den 30 jan. kl. 10,30. Rektor Zommarin: »Hur det var förr i världen».

Kil, Järnvägshotellet den 30 jan. kl. 14. Rektor Zommarin, samma föreläsning.

Kumla, Fylsta skola, den 30 jan. kl. 16. S. Schyberg: »När djuren gå på luffen».

Frälsningsarméns julfester. Stockholm, Skeppareg. 82, den 29 dec. kl. 7. — *Västerås* den 2 jan. kl. 3,30. — *Uppsala* den 6 jan. kl. 3,30.

NÄSTA NUMMER av Kyrkobladet utkommer den 1 februari.

A/B Gustaf Lindströms Boktr., Sthlm 1937